

Aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
t.a.v. Jkvr. Drs. K.H. Ollongren
Postbus 20011
2500 EA Den Haag

Haarlem, 26 juni 2018

Excellentie

Door de toevallige vondst van een Russisch logboek op het strand van Den Helder in 1985 (het was nog Koude Oorlog) belandde ik als brave onderwijzer in de schimmige wereld van geheime diensten en ondervond bedreigingen door nota bene de Politie Inlichtingen Dienst (PID) en werd mijn goede naam te grabbel gegooid door een buurtonderzoek, ook door de politie. Het logboek hadden we netjes aangeboden aan de MARID, die beloofden het terug te geven en de resultaten van hun onderzoek mee te delen. Het logboek kwam inderdaad terug, maar over de inhoud werd geen mededeling gedaan. Ga maar naar het reddingmuseum daar spreken ze wel Russisch, was het advies. En daar is het logboek uit de kluis verdwenen zonder dat het bestuur zich daar druk over maakte. En toen wij ons logboek terug eisten werden we uiterst onvriendelijk bejegend. Waarmee de interesse in de pers gewekt was.

De naspeuringen over de herkomst van het logboek op basis van een boek van een Zweedse professor over Russische Onderzeeboot-operaties in Scandinavische wateren resulteerden in contacten met een Noorse admiraal, die we feliciteerden met zijn succesvol bombardement in de Sognefjord drie weken voor de vondst van 'ons' logboek. Hij bedankte ons om vervolgens gehaast te verklaren dat ze helemaal niet gebombardeerd hadden en stuurde de BVD/PID op mij af.

Via de jonge fractieassistente Kathalijne Buitenweg lukte het 2^e-kamerlid Wilbert Willems te interesseren wat resulteerde in Kamervragen. En aangezien minister Dales niet wilde meewerken aan een oplossing restte geen andere mogelijkheid dan te procederen. Latere kamervragen werden gesteld door mevr. Tara Singh Varma en die mochten we zelf formuleren. Dat is nog eens democratie.

Na het vinden van een advocaat die het durfde op te nemen tegen de BVD, de onvolprezen mr. Hans Gaasbeek bleek bij de uitspraak van de gewonnen zaak dat de wetgeving in Nederland niet strookte met het EVRM (Europees verdrag voor mensenrechten), dat inzage gegeven moest worden in mijn dossier en er een Commissie van Toezicht op Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten moest komen. En de staat werd veroordeeld tot de kosten ter hoogte van een maandsalaris (van mij althans). Mijn rechtsbijstandverzekering wilde pas meedoen toen we gewonnen hadden. Voor de processen daarna moest ik ze chanteren met slechte publiciteit.

De BVD bleek een slecht verliezer. Het BVD-dossier mocht alleen worden ingezien omdat, zo meldde een woordvoerder fijntjes, dat er anders bewijsmateriaal zou zijn voor een eventuele schadevergoeding. Die ik overigens zou overmaken naar Amnesty International.

Daarna veranderde de strategie van de BVD/AIVD in het traineren van de rechtsgang. Delen van het bewijsmateriaal werden gewist terwijl de rechtszaak aan de gang was. Merkwaardigerwijze op basis van een brief van uw voorgangster die een dag na de vernietiging gedateerd was en de betreffende stukken kregen we pas een minuut voor de zitting in de gang naar de rechtszaal opeens in handen

geduwd, teneinde ons te kunnen wegzetten als querulanten, want we hadden inmiddels de stukken al en de pleitnotitie waardeloos te maken. Wat ons redde was een beetje doorvragen over hoe dat nu zat met die vernietiging en of er soms helderzienden bij de BVD/AIVD werkten en of ze wel vaker antidadeerden.

Ook het verhoren van het bestuur van het Reddingmuseum en MARID-spion in functie Mollema in een voorlopig getuigenverhoor voor de rechtbank in Alkmaar bracht geen helderheid. Alles was de eigen schuld van de archivaris die geen ontvangstbewijs had afgegeven, maar overigens wel verklaarde het logboek ontvangen te hebben.

Een aanvraag van het MID-dossier resulteerde in de uitnodiging voor een gesprek op een geheime plaats met een geheim persoon. Daarvoor moesten we ons melden bij bureau Voorlichting van Defensie. Dan kregen we daar te horen dat we verderop op de Kalvermarkt moesten zijn. M bleek te zijn dhr. Wielinga. Een aimabele man, Wielinga geheten, en die uitlegde dat hij met 400 mensen de hele wereld in de gaten moest houden en dat wij bijna continu beslag legden op 4 daarvan. Waarop wij vroegen wat hij gedaan zou hebben in onze situatie. Hij zou het ook niet gepikt hebben. En wij zouden het opgevraagde dossier over het logboek toegestuurd krijgen.

Ik vermoed dat ze het zo druk hadden met navragen van diverse geheime diensten uit het buitenland. Want inmiddels had ik een soort carrière gemaakt als 'deskundige' op het gebied van techniek in het basisonderwijs en kreeg uit de hele wereld uitnodigingen waar ik steeds medewerkers van geheime diensten tegenkwam die wel interesse hadden in kopieën van een Russisch logboek. O.a. in Wilhelmshaven, het Den Helder van Duitsland, adviseren voor EXPO2000 met overleg met de marinetop die sponsorde, Bredaasdorp na een drietal projecten in de townships van Kaapstad. Het zuidelijkste puntje van Afrika waar de westerse wereld raketten test en het hoofd der school mij bij herhaling rondleidde, en een hoge militair bij het reguliere leger en de geheime dienst bleek te zijn. Hij had zelfs nog gevochten bij de inval in Angola bij Gunza Kabolo. Waarvan de coördinaten in ons logboek stonden. En op basis waarvan de Noorse admiraal Prytz beweerde dat het van een vissersschip was die het in de Oostzee overboord gegooid had.

Het MID-dossier bleek ruim 120 pagina's. Veel groter dan de nog geen 10 pagina's van de AIVD, die wel beweerden dat ze alle stukken al verstrekt hadden, maar niet het verslag van gesprekken die de BVD met de MARID in een vroeg stadium van de zaak gehad hadden. Maar toen we die opvroegen kregen we te horen dat we daarover maar weer moesten procederen.

En dat is nu waar mijn klacht over gaat. De strategie van de AIVD is verworden tot het voortdurend laten doorprocederen totdat de financiën van het slachtoffer uitgeput zijn. Formeel kan dit, maar moreel staat dit op gespannen voet met het laatste onderzoek van de CTIVD (Toezichtsrapport Over de uitvoering van inzageverzoeken bestuurlijke aangelegenheden door de AIVD en de MIVD, CTIVD nr. 58) waaraan ik nog een bijdrage heb geleverd als ervaringsdeskundige en waarin met nadruk gewezen wordt op het belang van een maatschappelijk draagvlak voor geheime diensten.

Overigens was het Toezichtsrapport positiever dan ik op basis van mijn ervaringen, of die van de inmiddels overleden Ir. Wilman (zie Wikipedia), zou verwachten. Mijn eigen ervaringen, dossiers, stukken en ervaringen heb ik op de website www.russischlogboek.nl geplaatst. Ik heb niets te verbergen en heb mijn arbeidzaam leven deels besteed aan het op het rechte pad houden van

doorgaans moeilijke klassen en mijn leerlingen te doordringen van het belang van een rechtsstaat en te voorkomen dat hun Bin Laden- sympathieën zouden uitmonden in terrorisme.

Naspeuringen over herkomst en inhoud van het logboek brachten mij op het spoor van het Bellona-comité dat al vanaf 1961 lijsten publiceerde van ongelukken met Russische kernonderzeeërs en dat nu nog uitgebreider doet via Bellona - International Atomic Energy Agency

29 dec. 1985 - NO9600025. Bellona Report Volume 2:1996. The Russian Northern Fleet. Sources of Radioactive contamination. Thomas Nilsen. Igor Kudrik

Dit strookte met mijn hypothese dat er een lek was in de reactor waardoor een radioactieve stoomwolk ontstond, waarna alles was daarmee in aanraking was gekomen overboord moest. Wat niet handig gaat bij een onderzeeër en toen via een torpedobuis is afgeschoten. Wat volgens de Zweedse prof. Milton Leitenberg (Sovjetsubmarine operations in Swedish Waters, de zware beschadiging kon verklaren. Het leek hem ook geen Russische gewoonte om logboeken overboord te gooien. Overigens wordt nucleair afval zowel door Engeland als Frankrijk ook in zee gegooid. Lijkt me een onderwerp van onderzoek, maar misschien zijn de visserijbelangen groter.

Al met al heb ik mijn best gedaan de laatste 30 jaar in de voorste loopgraven van de rechtsstraat om vervolgens bedreigd, belasterd, bestolen en tegengewerkt te worden door nota bene overheidsdiensten of daaraan gelieerde instellingen. Daaraan valt nu weinig meer aan te doen, maar wat nog wel kan is het verstrekken van het verslag van de overleggen van tussen de MARID en de BVD van 31 mei 1989 en een notitie van de BVD d.d. 31 mei 1989 en eventuele verdere stukken die in de BVD-archieven zitten. Een beroep op het beleid van geheimhouding van de namen van bestaande medewerkers snijdt geen hout na het publiceren van jubileumboeken over zowel de BVD als de MARID ter gelegenheid van de opheffing, waarin opgenomen een register met tientallen, zo niet honderden, medewerkers met naam en toenaam.

Verder kan ik de strekking van CTIVD-rapport 58 van harte aanbevelen. Het is hier geen Turkije.

Hoogachtend

Harry Valkenier

St. Joriseveld 27

2023 GD Haarlem

Tel. 023-5246267/ 06-54298948

harry.valkenier@ontdekplek.nl

www.russischlogboek.nl

Bron:

29 dec. 1985 - NO9600025. Bellona Report Volume 2:1996. The Russian Northern Fleet. Sources of Radioactive contamination. Thomas Nilsen. Igor Kudrik